

prima instanță: N.Ocerednii
instanța de apel: E.Ababei, G.Polivenco, S.Sleahțiuki

dosarul nr. 2ra-1055/16

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Judecători:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lungu Aurica,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Lungu Aurica împotriva societății pe acțiuni „Banca de Economii” privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Lungu Aurica și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 05 august 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 30 iulie 2013, reclamanta Lungu Aurica s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Banca de Economii” privind repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Lungu Aurica a indicat că, la data de 11 mai 2010 a depus operatorului nr. 146 în filiala 10 a pîrîtei SA „Banca de Economii” cererea pentru transferul de bani în sumă de 1000 euro cu nr. de control 3305765055 prin intermediul sistemului de transferuri bănești WESTERN UNION, care au fost primiți de operatorul Mașcov Viorica pentru transferul în Italia destinatarului Sava Barbacari.

Afirmă reclamanta că, după trimiterea banilor, a contactat destinatarul și a aflat că acesta va fi în imposibilitate să primească banii transferați, fiind plecat în deplasare.

În acest context, peste două zile s-a adresat operatorului pentru a fi restituiți banii, dar a primit răspuns că banii au fost primiți deja de către destinatar.

Susține că, la 08 august 2011 s-a adresat directorului băncii pentru confirmarea transferului, însă a primit un răspuns negativ.

Indică reclamanta că, destinatarul Sava Barbacari i-a comunicat că banii au fost primiți la 11.05.2010 de o altă persoană necunoscută, iar în bonul de

confirmare de plată a banilor este indicat că ultimul, a.n. 11.08.1977, este de sex feminin.

Consideră că, de reprezentantul băncii nu au fost prezentate careva probe care ar confirma că într-adevăr Sava Barbacari a primit banii.

Menționează că, potrivit Notei informative a Direcției operațiuni valutare și Relații externe din 14.06.2010, s-a atenționat faptul că prin sistemul WESTERN UNION la expedierea banilor peste hotare, în special a sumei de 1000 euro în Italia, au fost înregistrate mai multe fraude, iar pârâta nu a inițiat un control de verificare a transferului banilor lui Sava Barbacari, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta Lungu Aurica, încasarea din contul SA „Banca de Economii” în beneficiul său a prejudiciului în sumă de 1000 Euro, taxa de transfer în sumă de 79 Euro, prejudiciul moral în sumă de 5000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3166 lei, inclusiv serviciile bancare în sumă de 100 lei, taxa de stat în sumă de 566 lei și asistența juridică în sumă de 2500 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 05 august 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Lungu Aurica a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea enunțată, Lungu Aurica a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Lungu Aurica și menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 05 august 2015.

Invocând ilegalitatea deciziei enunțate, la data de 25 februarie 2016 Lungu Aurica a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea privind repararea prejudiciului material și moral să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri ilegale și neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (vol.II,f.d.1-4).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 08 decembrie 2015 (vol.I,f.d.232), iar recursul a fost depus la 25 februarie 2016 (vol.II,f.d.1-4), însă la dosar nu există probe care să confirme data recepționării de către Lungu Aurica a deciziei motivate a Curții de Apel Bălți din 08 decembrie 2015.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Lungu Aurica a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Lungu Aurica, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lungu Aurica, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Lungu Aurica, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lungu Aurica, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Lungu Aurica, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi